

Μέγα Απόδειπνον.
ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.
30 Απριλίου 2024.

**Ίερεὺς Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Άναγνώστης Ἄμήν.

Ίερεὺς Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ
Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν
καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν
ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
κηλΐδος καὶ σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

**Άναγνώστης Ἄμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ του Υἱοῦ καὶ του Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

’Αμήν.

Κύριε ἐλέησον ιβ'

Δόξα... Καὶ νῦν...

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4)

**'Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου,
ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει
ἐπλάτυνάς με.**

**Οἴκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου.**

**Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἔως πότε βαρυκάρδιοι;
ἴνα τὶ ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε
ψεῦδος;**

**Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν
ὅσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεται μου,
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.**

**Όργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ἢ λέγετε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις
ὑμῶν κατανύγητε,**

**Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ
έλπίσατε ἐπὶ Κύριον.**

**Πολλοὶ λέγουσι· Τὶς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
'Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου, Κύριε, ἔδωκας
εὔφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.**

Ἄπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἔλαιου
αύτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ
ὑπνώσω.

“Οτι σύ, Κύριε, **κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι**
κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ζ' (6)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής είμι ἵασαι
με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὄστα μου,
καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ
σύ, Κύριε, ἔως πότε;

Ἐπίστρεψόν με, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχήν
μου, σῶσόν με ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

“Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ
μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἄδῃ τὶς
ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω
καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν
δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὄφθαλμός μου,
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς μου.

Ἄπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ
ἔργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε
Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

“Ηκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος
τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες
οἱ ἔχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ
καταισχυνθείησαν **σφόδρα διὰ τάχους.**

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ' (12)

“Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;
ἔως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ;

“Εως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου,
όδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ
νυκτός;

“Εως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἔχθρός μου ἐπ'
ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε,
ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, μήποτε
ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ ὁ
ἔχθρός μου· “Ισχυσα πρὸς αὐτόν.
Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν
σαλευθῶ, ἐγὼ δέ, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου
ῆλπισα.

Ἄγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ
σωτηρίῳ σου, ἃσω τῷ Κυρίῳ τῷ
εὔεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ
Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, μήποτε
ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ ὁ
ἔχθρός μου· “Ισχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ
Θεός, Μετανοίας (γ'), Κύριε, ἐλέησον
(γ'), Δόξα... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24)

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ
 Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ
 καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
 Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἔχθροί
 μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε,
 οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.

Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.
 Τὰς ὄδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ
 τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Οδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ
 δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ
 μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ
 τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
 Άμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου
 μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ,
 ἔνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 Χρηστὸς καὶ εύθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο
 νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὄδῳ.
 Οδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει
 πραεῖς ὄδοὺς αύτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὄδοι Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια
 τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αύτοῦ, καὶ
 τὰ μαρτύρια αύτοῦ.

"Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, καὶ
ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ
ἐστι.

Τὶς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὅδῳ ἦ
ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὔλισθήσεται,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν,
Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων
αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει
αὐτοῖς.

Οἱ ὄφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν
Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος
τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι
μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου
ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου
ἐξάγαγέ με.

"Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον
μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

"Ιδε τοὺς ἔχθρούς μου, ὅτι
ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον
ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαι με,
μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ.

"Ἀκακοι καὶ εύθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι
ύπέμεινά σε, Κύριε.

**Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων αὐτοῦ.**

ΨΑΛΜΟΣ Λ' (30)

΄Επὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, μὴ
 καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ
 δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με, καὶ ἔξελοῦ με.
 Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ
 ἔξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς
 οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαι με.

΄Οτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἴ
 σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
 ὀδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

΄Εξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ᾧς
 ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἴς ὁ ὑπερασπιστής
 μου, Κύριε,

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
 μου, ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς
 ἀληθείας.

΄Εμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας
 ματαιότητας διακενῆς.

΄Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἥλπισα,
 ἀγαλλιάσομαι καὶ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
 ἐλέει σου.

΄Οτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου,
 ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου.
 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἔχθρῶν,
 ἔστησας ἐν εύρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

΄Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι,
 ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὄφθαλμός μου, ἡ
 ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

΄Οτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ
 ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ
τὰ ὄστᾶ μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἔχθρούς μου
ἔγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου
σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
Οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ,
ἐπελήσθην ὥσει νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.
Ἐγενήθην ὥσει σκεῦος ἀπολωλός, ὅτι
ῆκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ'
ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου
ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, εἴπα· Σὺ εἰ
ὁ Θεός μου ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κλῆροί
μου.

Ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν μου, καὶ ἐκ
τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου
Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι
ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ
καταχθείησαν εἰς ἄδου.

Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ
λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν
ύπερηφανίᾳ καὶ ἔξουδενώσει.

Ως πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου,
Κύριε, ἡς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ
ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αύτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αύτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἔθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αύτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.
 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·
 Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὄφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἄγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄσιοι αύτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος,
 καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 90

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἄντιλήπτωρ μου εῖ, καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

“Οτι αύτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
 Ἐν τοῖς μεταφρένοις αύτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αύτοῦ ἐλπιεῖς,
 ὅπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αύτοῦ.

Ού φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,
ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἄπὸ πράγματος ἐν σκότει
διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ
δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ
μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ
ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὄφθαλμοῖς σου κατανοήσεις,
καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὅψει.

“Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν”**Υψιστὸν**
ἔθου καταφυγήν σου.

Ού προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ
μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
“Οτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς
όδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

“Οτι ἐπ' ἔμε ἥλπισε, καὶ ὢσομαι αὐτόν,
σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
Κεκράξεται πρός με, καὶ εἰσακούσομαι
αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἴμι ἐν θλίψει,
ἔξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ

**Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ') Δόξα... Καὶ
νῦν...**

**Εἶτα τοὺς ἔφεξῆς Στίχους, χῦμα καὶ ἄνευ
μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς, ἐν ταύτῃ δὲ Φάλλομεν
αὐτοὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς
καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ.**

~Ηχον πλ. β'

- **Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ
ἡττᾶσθε.**
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- **Ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς,
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.**
 ➤ **Ισχυκότες ἡττᾶσθε.**
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- **Ἐὰν γὰρ πάλιν ισχύσητε, καὶ πάλιν
ἡττηθήσεσθε.**
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- **Καὶ ἦν ἄν βουλὴν βουλεύσησθε,
διασκεδάσει Κύριος.**
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός,
- **Καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ
ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν,
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.**
 ➤ **Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ
φοβηθῶμεν, ουδ' οὐ μὴ ταραχθῶμεν.**
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- **Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν, αὐτὸν
ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος.**

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθώς ᾖ ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- Καὶ πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἂ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός,

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἵδε φῶς μέγα.

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ήμᾶς.

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- "Οτι Παιδίον ἐγεννήθη ήμῖν, Υἱός, καὶ ἐδόθη ήμῖν,

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὅμου αὐτοῦ.

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον,

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Μεγάλης Βουλῆς Ἀγγελος.

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- Θαυμαστὸς σύμβουλος.

"Οτι μεθ' ήμων ὁ Θεός.

- Θεὸς ἴσχυρός, Ἐξουσιαστής, Ἀρχων εἰρήνης.
“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- Δόξα...
- “Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- Καὶ νῦν...
- “Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

**Καὶ εύθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ παρόντα
Τροπάρια (χῦμα).**

Τὴν ἡμέραν διελθών, εύχαριστῷ σοι,
Κύριε, τὴν ἐσπέραν, αἴτοῦμαι, σὺν τῇ
νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι,
Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα...

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε,
Δέσποτα, τὴν ἐσπέραν αἴτοῦμαι, σὺν τῇ
νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι,
Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν...

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ύμνολογῶ σε, Ἀγιε,
τὴν ἐσπέραν, αἴτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ
ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ
σῶσόν με.

**Εἶτα Ψάλλουσιν ὄμοῦ οἱ δύο Χοροί, εἰς
“Ηχον πλ. β'**

- Ἡ ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβείμ,
ἀσιγήτοις σε ὅμνοις, δοξολογεῖ.
- Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφείμ, ταῖς
ἀπαύστοις φωναῖς σε, ὑπερυψοῦ.
- Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιά,
τρισαγίοις σὲ ἄσμασιν, εὐφημεῖ.
- Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις, ὁ ὅν
Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις, τὸν σὸν
Γιόν.
- Καὶ ἴσότιμον φέρων, Πνεῦμα ζωῆς,
τῆς Τριάδος δεικνύεις, τὸ ἀμερές.
- Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, οἱ
τοῦ Λόγου αὐτόπται, καὶ ὑπουργοί,
- Προφητῶν καὶ Μαρτύρων, πάντες
χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες, τὴν ζωήν.
- ➤ Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε,
ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν, ἐν
δεινοῖς.
- ➤ "Ινα πλάνης ρύσθέντες, τοῦ
πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν, τὴν
ῷδήν.

ό Άναγνώστης, χῦμα
"Ἄγιε, "Ἄγιε, "Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἄμήν.

Καὶ εὔθὺς

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ
ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,
όμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν
ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν
οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος
Ἄγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς
Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς οὗ τῆς βασιλείας οὐκ
ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν
Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄμην.

"Ηχον πλ. β'

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε
ύπερ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (**ἐκ γ'**).

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἀγίων
Ἄγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε
ύπερ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (**δίς**).

Ἄγιε Ἰωάννη, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε,
καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, πρέσβευε ύπερ ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν (**δίς**).

Ἄγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ
πάντες **Ἄγιοι**, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν
τῶν ἀμαρτωλῶν (**δίς**)..

Οσιοι, θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν,
Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς
οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν
τῶν ἀμαρτωλῶν (**δίς**).

Ἄγιε Ιεράρχα του Θεού Νικόλαε (ο Ἅγιος
του Ναού), πρέσβευε ύπερ ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν (**δίς**).

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία
δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς
ἀμαρτωλούς (**δίς**).

οἱ Χοροί, ἐναλλὰξ

Ο Θεός, ιλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς
(τρίς).
ὁ β' Χορὸς

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς (ἄπαξ).

Άναγνώστης Άμήν. "Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος
Ισχυρός, "Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(έκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς : "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ
Υἱοῦ καί τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ
άει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Άμήν.

**Ἐὰν μὲν τύχῃ Ἐορτή, λέγομεν τὰ τῆς
ἐορτῆς Τροπάρια.**

**Εἰ δὲ μή, Δευτέρα καὶ Τετάρτη, τὰ
Τροπάρια ταῦτα.**

Ὕχος β'

Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ
Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,
μήποτε εἴπῃ ὁ ἔχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς
αὐτόν.

Δόξα...

Ἄντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ, ὁ
Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων
πολλῶν, ρῦσαι με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν
με, ἀγαθέ, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

“Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἴσχύει δέησις
Μητρός, πρὸς εὔμένειαν Δεσπότου· μὴ
παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἡ
πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἔστι, καὶ σώζειν
δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν,
σαρκὶ καταδεξάμενος.

**Εἰ δὲ μή, Τρίτη καὶ Πέμπτη, τὰ Τροπάρια
ταῦτα.**

Ὕχος πλ. δ'

Τῶν ἀοράτων ἔχθρῶν μου, τὸ ἄϋπνον
ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός

μου, τὸ ἄτονον ἔγνως, ὁ πλάσας με· διὸ
εὶς χεῖράς σου, παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς
ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εὶς θάνατον,
καὶ τοὺς νοεροὺς ὄφθαλμούς μου
φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων
σου, καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὔθέτῳ,
πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν
με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπῶντων τὸ
ὄνομά σου.

Ως φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν
Ἄγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων
εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεῳγμένων,
τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν
ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοί,
τῷ συλληφθέντι ἐν ἀμαρτίαις; τίς μου τὴν
φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος
καταλάμψει; εἰ μή, σύ, Κύριε, ἐλεήσεις
με, ὡς φιλάνθρωπος;

Δόξα...

Δάκρυά μοι δός, ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ
γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με
βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς
օδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ
μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον
καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα
ἀκούσω κάγὼ τῆς εὔκταίας σου φωνῆς. Ἡ
πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς
εἰρήνην.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ἀκαταισχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου
 ἔχων, σωθήσομαι, τὴν προστασίαν σου
 κεκτημένος, Πανάχραντε, οὐ
 φοβηθήσομαι, καταδιώξω τοὺς ἔχθρούς
 μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην
 ἀμπεχόμενος, ὡς θώρακα, τὴν σκέπην
 σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν
 σου, καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέσποινα,
 σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ
 ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου, πρὸς
 σὴν δοξολογίαν, **δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ**
σαρκωθέντος, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (μ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
'Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**ό Ιερεὺς Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
 ἡμῶν...**

Εὔχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ
 παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι
 ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν
 σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι
 θυσίαν ἑσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν
 ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ

νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν,
ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ
τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης.

Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ
τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ
φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἔξετάσεως.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη
ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ'
ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ
θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ
ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ
ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ
ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς
ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ
προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου,
εύδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς
σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἄμήν.

ὁ Ἀναγνώστης

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.
Μετανοίας (γ')**

**Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς
ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50)**

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με
ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ
παντὸς
σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς
ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ
κρίνεσθαι σε
ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς
μοι
ράντιεῖς με Ὂσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι
ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα

ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
 μου ἔξαλειψον
 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς
 καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
 ἐγκάτοις μου
 μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
 σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιόν μὴ
 ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με
 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ
 ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν
 ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς
 σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
 μου τὴν δικαιοσύνην σου
 Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
 μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
 ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν
 ὄλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις
 θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον
 καρδίαν συντετριμμένην καὶ
 τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει
 ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
 Σιὼν καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
 Ἱερουσαλημ
 τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
 ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα
 τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
 σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.
 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
 ἔμοῦ, ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα, θλίβωμαι, κλῖνον
 πρὸς με τὸ οὖς σου,
 Ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ
 ἐπάκουσόν μου,
 "Οτι ἔξελιπον ὥσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου,
 καὶ τὰ ὄστᾶ μου ὥσεὶ φρύγιον
 συνεφρύγησαν.
 Ἐπλήγην ὥσεὶ χόρτος, καὶ ἔξηράνθη ἡ
 καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν
 τὸν ἄρτον μου,
 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη
 τὸ ὄστοῦν μου τὴ σαρκὶ μου,
 Ὦμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην
 ὥσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
 Ἡγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον
 μονάζον ἐπὶ δώματος.
 "Ολην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἔχθροί
 μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἔμοῦ
 ῶμνουν.
 "Οτι σποδὸν ὥσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ
 πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων
 ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου καὶ τοῦ
 θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
 Αἱ ἡμέραι μου ὥσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν,
 κάγὼ ὥσεὶ χόρτος ἔξηράνθην.
 Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ
 μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι
καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει
καιρός.

“Οτι εύδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς
λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς
οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά
σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς τὴν δόξαν σου.

“Οτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ
όφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν
ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἔξουδένωσε τὴν
δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν, καὶ
λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

“Οτι ἔξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ,
Κύριος ἐξ ούρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν
πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου,
καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό,
καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ,
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὄδῳ ἰσχύος αὐτοῦ·

Τὴν ὄλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου
ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγης με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου,
ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν
έθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού
εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αύτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ
πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται.
Καὶ ὥσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ
ἀλλαγήσονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ
ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου
κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ό Ιερεὺς : ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ τῆς ΙΟΥΔΑΙΑΣ

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ,
καὶ Ἱακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ
δικαίου, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν σύν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν, ὁ
πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ
προστάγματος, σου, ὁ κλείσας τὴν
ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ
φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὄνόματί σου, ὃν
πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου
τῆς δυνάμεώς σου, ὅτι ἄστεκτος ἡ
μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ
ἀνυπόστατος ἡ ὄργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς
ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ
ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας
σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὑψιστος,
εὕσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ

πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίας
 ἀνθρώπων. Σύ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος
 τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω
 μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι
 σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ὥρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς
 σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις,
 τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς
 οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου
 μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι
 ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου
 θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
 Κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ
 οὐκ εἴμὶ ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἵδεν τὸ ὕψος
 τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
 ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ
 δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν
 κεφαλήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις,
 διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ
 πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ
 ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας
 τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω
 γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ
 χρηστότητος. Ἡμάρτηκα, Κύριε,
 ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ
 γινώσκω, ἀλλ' αἵτοῦμαι δεόμενος. Ἄνες
 μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς
 με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα
 μηνίσας τηρήσῃς τὰ κακά μοι, μηδὲ
 καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς

γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν
μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν
τὴν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα,
σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ
αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς
ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. "Οτι σὲ ύμνεῖ πᾶσα
ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἄμήν.

Άναγνώστης Ἄμήν. "Αγιος ὁ Θεός, "Αγιος
Ισχυρός, "Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(έκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
"Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς : "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Άμήν.

„Ηχος πλ. β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,
ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ
ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ
πεποίθαμεν, μὴ ὄργισθῆς ἡμῖν σφόδρα,
μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ'
ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν· σὺ
γὰρ εἴ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου,
πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά
σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὔσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον
ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες
εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ὃυσθείημεν διὰ
σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἴ ἡ
σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον (μ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.**

**ὁ Ἱερεύς Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν...**

Καὶ τὴν Εὔχὴν

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
έλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν, καὶ οὓς
ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἄμήν.

ὁ Ἀναγνώστης

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

**Μετανοίας (γ'). Εἴτα τοὺς Ψαλμούς:
ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69)**

Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες,
 Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.
 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
 ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.
 Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω, καὶ
 καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι
 κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα
 αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε,
 εὔγε.

Ἄγαλλιάσθωσαν καὶ εύφρανθήτωσαν ἐπὶ
 σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός,
 καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω
 ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἴμι καὶ πένης, ὁ Θεός,
 βοήθησόν μοι· Βοηθός μου καὶ ὁύστης
 μου εἴ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
 ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου
 καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
 ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν
 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου
 ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
 ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
 ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων
 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου, ἡ
 ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἔξελιπε τὸ
 πνεῦμά μου
 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
 ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
 καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
 ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
 σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα
 γνώρισόν μοι Κύριε ὄδὸν ἐν ᾧ
 πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν
 μου
 ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε
 πρὸς σὲ κατέφυγον
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου
 τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει μὲν
 γῆ εὐθείᾳ
 ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου Κύριε ζήσεις με
 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως
 τὴν ψυχήν μου
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολεθρεύσεις τοὺς
 ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
 θλίβοντας τὴν ψυχήν μου **ὅτι ἐγώ δοῦλός
 σού είμι.**

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.**

‘Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

**Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.**

**Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.**

**Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.**

**“Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός, Ἄμην.**

**Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

**Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με,
ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.**

**Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.**

**“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
όψομεθα φῶς.**

**Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.**

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας, Ἄμην.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.**

**Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἄμην.**

**Κατὰ τὴν Μεγάλη Εβδομάδα
ψάλλομεν τὸ δι' ἐκάστην ἡμέραν
ώρισμένον τμῆμα από τὰ Τριώδια τοῦ
Ἀποδείπνου (Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης),
προτάσσοντες εἰς ἔκαστον Τροπάριον
τὸν Στίχον.**

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

**Τριώδιον τοῦ Ἀποδείπνου, Ποίημα
Ἀνδρέου Κρήτης.**

Ωδὴ γ' Ἡχος β' Ο Εἰρμὸς

«Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν,
καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με,
γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν
ἀγαθῶν, τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου».

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Συντελείας ὁ καιρός, ἐπιστρέψωμεν
λοιπόν, Χριστὸς διδάσκει· ἥξει γὰρ ἐν
ρ̄ιπῃ, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, κρῖναι τὸν
Κόσμον αύτοῦ.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Τὸ ἀθρόον τῆς αύτοῦ, παρουσίας ὁ
Χριστός, δηλῶν εἰρήκει, τὴν τοῦ Νῶε
ποτέ, ἀπροσδόκητον φθοράν,
ἐπενεχθεῖσαν τῇ γῇ.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Ἡνεώχθη ὁ νυμφῶν, εύτρεπίσθη σὺν
αὐτῷ, ὁ θεῖος γάμος, ὁ Νυμφίος
ἔγγυς, προσκαλούμενος ἡμᾶς,
έτοιμασθῶμεν λοιπόν.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Ἡ τοῦ Σίμωνος σκηνή, τὸν ἀχώρητον
παντί, ἔχώρησέ σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ
Γυνὴ ἀμαρτωλός, μύρῳ σε ἥλειψεν.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Εύωδίας μυστικῆς, πληρουμένη ἡ
Γυνή, τῆς πρὶν ἐρρύσθη, δυσωδίας
Σωτήρ, τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν· μύρον
γὰρ βρύεις ζωῆς.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.
Ἐπουράνιος τροφή, τῶν πεινώντων ἡ
ζωή, αύτὸς ὑπάρχων, είστιαθης
Χριστέ, τοῖς ἀνθρώποις προδεικνύς,
σὴν συγκατάβασιν.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.
Οἱ ἀγνόμων μαθητής, ἀθετήσας σε
Χριστέ, τὴν σπεῖραν ὅλην, τῶν ἀνόμων
λαβών, συνεκίνει κατὰ σοῦ, εἰς
προδοσίαν τραπείς.

Δόξα ...

Σὺν Πατρί σε τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ εὔθες, τὴν μίαν φύσιν, προσκυνῶ,
καὶ ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις διαιρῶν,
καὶ τῇ οὐσίᾳ ἐνῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσά σε Ἄμνάς, τὸν ποιμένα καὶ
ἀμνόν, ἀεὶ πρεσβεύει, Ἰησοῦ ὁ Θεός,
ὑπὲρ πάντων γηγενῶν, τῶν
πιστευόντων εἰς σέ.

Κάθισμα Ἡχος α' Χορὸς Ἅγγελικὸς.

Ίδοù τὸ πονηρόν, βουλευτήριον
ὄντως, συνῆκται δυσμενῶς, ὡς κριτὸν
κατακρῖναι, τὸν ἄνω καθεζόμενον, ὡς
κριτὴν πάντων Κύριον, νῦν ἀθροίζεται,
σὺν τῷ Πιλάτῳ Ἡρώδης, Ἀννας ἅμα τε,

καὶ Καϊάφας ἐτάσαι, τὸν μόνον
μακρόθυμον.

΄Ωδὴ η'.

**Ἔχος β' Τὸν ἐν”Ορει, ἄγιω
δοξασθέντα.**

«Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ, τῆς
Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ
ὅρει, προτυπώσαντα ποτέ, ὑμνεῖτε
εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας». (**Δίς**).

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.
Οὐκ ἀγνοῶν τὸν καιρόν, τῆς ἡμῶν
συντελείας, ὁ κρατῶν τοὺς αἰῶνας,
τὴν ἡμέραν ἀγνοεῖν, προέφησεν
ἐκείνην, ἀλλ' ὅρους πᾶσι τιθείς, πρὸς
μετριοφροσύνην.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.
“Οταν καθίσῃς κριτής, ἀφορίζων ὡς
εἶπας, ὁ ποιμὴν τῶν προβάτων, τὰ
έριφια Σωτήρ, τῆς στάσεως ἐκείνης,
μὴ ὑστερήσῃς ἡμᾶς, τῆς θείας δεξιᾶς
σου.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.
Σὺ εἴ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὁ τυθεὶς ὑπὲρ
πάντων, ὡς ἀμνὸς καὶ θυσία, καὶ
πταισμάτων ἴλασμός, καὶ σοῦ τὰ θεῖα
Πάθη, ὑπερυψοῦμεν Χριστέ, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Μύλωνι ἔοικέ σοι, καὶ ἀγρῷ καὶ οἰκίᾳ,
πᾶς ὁ βίος ψυχή μου· διὸ κτῆσαι εἰς
Θεόν, ἐτοίμην τὴν καρδίαν, ἵνα μηδὲν
τῆς φθορᾶς, τῇ σαρκὶ καταλίπῃς.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Οὐ Φαρισαίοις Σωτήρ, οὐ τῷ Σίμωνι
μόνῳ, κατηξίωσας ἂμα, εἰς ἐστίασιν
ἐλθεῖν, ἀλλ' ἥδη καὶ τελῶναι, ὅμοῦ
καὶ πόρναι, τὴν σήν, ἀντλοῦσιν
εὔσπλαγχνίαν.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Φιλαργυρίας ἐρῶν, ὁ προδότης
Ἰούδας, κενωθέντος τοῦ μύρου,
ἐμελέτησε λοιπόν, τὴν πρᾶσιν τοῦ
Δεσπότου, καὶ πρὸς ἀνόμους ἐλθών,
τὴν τιμὴν συνεφώνει.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

"Ω μακαρίων χειρῶν, ὡς τριχῶν καὶ
χειλέων, τῶν τῆς σώφρονος Πόρνης!
αἷς ἐπέχεε Σωτήρ, τὸ μύρον πρὸς σοὺς
πόδας, ἐκμασσομένη αὐτούς, πυκνῶς
καταφιλοῦσα, ανακειμένω.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Γυνή, ἐπιστᾶσά σοι Λόγε, πρὸς τοὺς
πόδας θρηνοῦσα, τὸ ἀλάβαστρον
Σωτήρ, τοῦ μύρου κατεκένου, ἐπὶ τὴν
σήν κεφαλήν, τοῦ ἀθανάτου μύρου.

Δόξα ...

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἄγιον
Πνεῦμα, τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐν Θεότητι

μιᾶ, δοξάζομεν βοῶντες· Ἀγιος, Ἀγιος,
Ἀγιος εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ταῖς ἱκεσίαις Σωτήρ, τῆς ἀχράντου
Μητρός σου, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων,
τὰ ἐλέη σου ἡμῖν, κατάπεμψον
πλουσίως, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν σήν,
παράσχου τῷ λαῷ σου.

΄Ωδὴ θ'.

΄Ηχος β' Ό Εἱρμὸς.

«Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν
ἐν γαστρί, τον ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως,
προεκλάμψαντα Λόγον, τὴν μόνην
Θεοτόκον, μεγαλύνομεν πιστῶς».

(Δίς).

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Ἐργασίας ὁ καιρός, σωτηρίας ὁ
σκοπός, τὸ τάλαντον λαβοῦσα, τὴν
ἀρχαίαν εἰκόνα, ψυχή μου
έμπορεύου, τὴν αἰώνιον ζωήν.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Ὦς λαμπάδας φωτεινάς, κοσμηθέντες
τὰς ψυχάς, τῷ Νυμφίῳ χωροῦντι,
πρὸς τὸν ἄφθαρτον γάμον, πρὸ τοῦ
τὴν θύραν κλεῖσαι, συνεισέλθωμεν
αὐτῷ.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Δεῖξαι θέλων Ἰησοῦ, τὸ ὑπερφυὲς τῆς
σῆς, ταπεινώσεως πᾶσιν, είστιάθης ἐν

οἴκω, τοῦ Σίμωνος δειπνήσας, τῶν
πεινώντων ἡ τροφή.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

"Ἄρτος ὃν ζωοποιός, είστιάθης Ἰησοῦ,
Σίμωνι Φαρισαίῳ, ἵνα Πόρνη κερδήσῃ,
τὴν ἄπρατόν σου χάριν, τοῦ μύρου τῇ
κενώσει.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Χεῖρες ἐμοὶ ρύπαραι, χείλη πόρνης ἐν
ἐμοί, ἄναγνός μου ὁ βίος, ἐφθαρμένα
τὰ μέλη, ἀλλ' ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοῶ
Πόρνη τῷ Χριστῷ.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

'Ἐπιστᾶσα ἡ Γυνὴ πρὸς τοὺς πόδας σου
Σωτήρ, ἐπέχεε τὸ μύρον, εύωδίας
πληροῦσα καὶ μύρου πληρουμένη,
τοῦ τῶν ἔργων ἰλασμοῦ.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Ἄρωμάτων εύπορῶ, ἀρετῶν δὲ
ἀπορῶ, ἂν ἔχω σοι προσάγω, δὸς
αὐτὸς ἄπερ ἔχεις καὶ ἄνες μοι καὶ
ἄφες, βοῶ Πόρνη τῷ Χριστῷ.

Δόξα Σοι ο Θεός ημών δόξα Σοι.

Μύρον παρ' ἐμοὶ φθαρτόν, μύρον παρὰ
σοὶ ζωῆς· μύρον γὰρ ὄνομά σοι, κενωθὲν
τοῖς ἀξίοις, ἀλλ' ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοῶ
Πόρνη τῷ Χριστῷ.

Δόξα ...

"Ἀναρχος εἶ ὁ Πατήρ, ἄκτιστος εἶ ὁ Υἱός,
σύνθρονον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν τὰ τρία τῇ

φύσει, καὶ τρία τοῖς προσώποις, εἴς Θεὸς
ἀληθινός.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, τῶν τιμώντων σε ἀεί,
μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα, ῥυσθῆναι με κινδύνων, **καὶ**
παντοίων πειρασμῶν.

ό Αναγνώστης

Ἄμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς : "Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ Φάλλομεν τὸ ἐπόμενον Τροπάριον
μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
Ὕχος πλ. β'

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
 ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
 θλίψειν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
 Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἴνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
 αὐτοῦ, αἴνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
 δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψειν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἴνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείας
 αὐτοῦ, αἴνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς
 μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψειν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αύτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἔκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψειν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἔκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψειν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
εὔήχοις, αἰνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἔκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψειν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορὸς

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ.

ὁ δεύτερος Χορὸς

Αἰνεῖτε αύτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὄμοῦ, ἀργότερον

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψειν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Δόξα Τῷ Πατρὶ καὶ Τῷ Υἱῷ καὶ Τῷ Αγίῳ
Πνεύματι.**

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἅγιους σου εἴχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν,
Σῶτερ, ὑμνῆσαι σε, ὃν εὔλογοῦσιν ἀπαύστως Ἀγγελοι; Καρδιογνῶστα,
φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε,
πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἄγνή,
σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν
ἀσθενοῦσάν μου ψυχήν, καὶ πρέσβευε
τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι
τὴν ἄφεσιν, ᾧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη
εύλογημένη.

Καὶ ψάλλει ὁ α' Χορός, τὸ

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
μου, μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνη
προστασία, μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ'
αύτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ ὁ β' Χορὸς

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Εῖτα τό, Κύριε, ἐλέησον μ' (40).

·Ο ἐν πιαντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἅγγέλοις, ἵνα
τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
όδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εύλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

**Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον
Δόξα... Καὶ νῦν...**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

Ιερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Οσίου Ἐφραίμ.

- Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς
μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας,
φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι
δῶς.
- Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.
- Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι
μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα,
καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν
μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ

κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εύλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

ό α' Φάλτης
Κύριε, ἐλέησον (ιβ') καὶ σώσον καὶ
βοήθησε Παναγίᾳ Παρθένε.

Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.
(Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς
Εὔεργέτιδος).

"Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε,
 ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ
 Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ
 παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν
 ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς
 οὐρανίοις συνάψασα·
 ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς καὶ τῶν
 πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη
 ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ
 πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον·
 μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν
 ἔναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις
 καὶ πράξειν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα,
 καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ράθυμίᾳ
 γνώμης, δοῦλον γενόμενον.

ΆΛλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ,
 φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ
 ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν
 ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι
 δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν
 Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου
 παρρησίᾳ χρωμένῃ δυσώπησον, ἵνα
 ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα
 τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ, παριδών μου
 τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με
 πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν
 ἔργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ
 συμπαθής καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ
 παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ
 βοηθός, τάς τῶν ἐναντίων ἐφόδους
 ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν
 καθιδηγοῦσα με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς
 ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
 περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν
 πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς
 ἀπελαύνουσα.

Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς
 αἰώνιου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς
 ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ
 ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα.

Ὕμενα καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία
 Θεοτόκε, διά τῆς σῆς μεσιτείας καὶ
 ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ
 μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ
 Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

„Ω πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ
Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἄμην.

ό β' ψάλτης.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ.
(Άντιόχου Μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου).

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον
ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ
ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπό τοῦ
ζοφεροῦ ὑπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ²
πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς
ἡδυπαθείας.

Παῦσον τὰς ὄρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον
τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ
καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα.

Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις
κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὄλικὸν
ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον
νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν
νήφουσαν, ὑπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης
σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.

Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς
προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς
ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν

κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον
ἔχοντας.

**Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν
χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὔλογεῖν καὶ
δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς
ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

- ‘Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε,
εὔλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε
τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ
σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα
σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
- ‘Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ,
καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς ἀγία, δόξα
σοι.
- Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ
ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν
Νηστειῶν [ἀπὸ τῆς Δευτέρας (Καθαρᾶς)]
εύθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει, ἀπὸ τῆς
Ωραίας Πύλης, τὸ τῆς ἡμέρας Εὐαγγέλιον
[τῆς Παννυχίδος].

**ὁ Ἱερεὺς Εἰρήνη πᾶσι.
ὁ Χορὸς Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

**ό Ιερεὺς Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.**
ό Χορὸς Σοί, Κύριε.

**Καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὔθύς, ὁ
Ἰερεὺς**

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,
ό Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς
παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ
τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου,
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων σου τῶν Ἅγίων, Ἄμήν.

**Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν
ἡμῶν, Ἄμήν.**

**Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν
παραπτωμάτων ἡμῶν, Ἄμήν.**

**Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν
πτερύγων σου, Ἄμήν.**

**Ἄποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ
πολέμιον, Ἄμήν.**

Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν, Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον
σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ὁ Ἀναγνώστης Ἄμήν.

**Εἰθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστώς
μετάνοιαν ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς ἀδελφοῖς.
Εύλογεῖτε, Πατέρες ἄγιοι, συγχωρήσατέ
μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.**

Καὶ οἱ ἀδελφοί

Ο Θεὸς συγχωρῆσαι σοι, Πάτερ ἄγιε.

ὁ Ἀναγνώστης

**Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ'),
Πάτερ ἄγιε εὐλόγησον.**

**Καὶ ἄρχονται οἱ ἀδελφοὶ ἀνὰ δύο, εἷς ἐξ
ἐκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ
αὐτό, καὶ αἵτεισθαι, καὶ λαμβάνειν
συγχώρησιν, μέχρις ἃν πληρωθῶσιν
ἄπαντες.**

**Εὔξωμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
Κύριε, ἐλέησον.**

'Υπερ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων
Χριστιανῶν.

'Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος)
καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

'Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
'Υπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

‘Υπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

‘Υπερ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

‘Υπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
ἡμᾶς.

‘Υπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὕχεσθαι ύπερ αὐτῶν.

‘Υπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

‘Υπερ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.

‘Υπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὔξωμεθα καὶ ύπερ εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ύπερ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εύσεβῶς
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ύπερ ἑαυτῶν, **τὸ Κύριε,**
ἐλέησον, (γ').

Καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν
παρὰ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως,
ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον
δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ύπὸ
τοῦ β' Χοροῦ:

Ψάλλεται, τὸ, Ἡχος α'

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ
Παρθένος βλέπουσα, ὁδυρομένη ἐβόα
σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως
πάσχεις (θνήσκεις); πῶς τῷ ξύλῳ

κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὔεργέτα
πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου
δέομαι.

'Ο Ιερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου
Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπιλέγει.

Δἰ' εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς.

ό Αναγνώστης Ἄμήν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ.
Ἀποδείπνου ὄφείλει γίνεσθαι κατὰ
πᾶσαν τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην
Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μεγάλης
Τρίτης ἐσπέρας, ἔξαιρουμένων τῶν
Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α'
ἐβδομάδα εἰσὶν ὡρισμένα, τῇ δὲ Μ.
Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἐσπέρας, ἀντὶ^τ
τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ
Τριώδια τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος
τό, "Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...".

Οἱ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις καὶ
Ἡσυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν
ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπέρχονται ἐν τοῖς
κελλίοις αὐτῶν ἔνθα λέγουσι καὶ τὴν
Εύχὴν ταύτην.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς
 συγχώρησον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν
 ἀγαθοποίησον, τοῖς ἀδελφοῖς καὶ
 οἰκείοις ἡμῶν, χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν
 αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, τοὺς ἐν
 ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἵασιν δώρησαι,
 τοὺς ἐν Θαλάσσῃ κυβέρνησον, τοῖς ἐν
 όδοιπορίαις συνόδευσον, τῷ Βασιλεῖ
 συμμάχησον, τοῖς διακονοῦσι, καὶ
 ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν
 δώρησαι, τοῖς ἐντειλαμένοις ἡμῖν τοῖς
 ἀναξίοις εὕχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν,
 συγχώρησον καὶ ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα
 σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν
 προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
 ἡμῶν καὶ ἀνάπαισον αὐτούς, ἔνθα
 ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.
 Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
 τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς
 ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι,
 Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ
 καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου
 Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς
 σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν
 αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν
 ταπεινῶν καὶ ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων
 δούλων σου καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν
 τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου καὶ ὁδήγησον
 ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου,
 πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου
 Μητρός, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ

άειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου
τῶν Ἅγίων, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.